

Kázání Velký pátek 7. 4. 2023 **Zkřížil ti cestu Kristus?** (vstup 27)

Introit: **Izajáš 53, 3-7**

Píseň 521

Modlitba

Čtení: Žalm 22

Píseň 523

Text kázání: Lukáš 23, 26-49

Bratři a sestry,

připomínka úmrtí Pána Ježíše Krista na golgotském kříži, není pouze nejrozšířenějším pietním aktem na světě. Oběť Pána Ježíše Krista, jeho smrt, ale taky vzkříšení, znamená pro celý svět daleko víc. **Bůh posílá ze své lásky k nám lidem svého milovaného Syna, aby poslušně a dobrovolně podstoupil hrozné utrpení a smrt kříže, aby tak byly jednou provždy zahlazeny a odpuštěny hříchy celého světa, tedy i každého z nás a abychom skrze jeho oběť mohli přijmout věčný život.** Kristův kříž je tedy symbolem smíření Boha s člověkem. Symbolem vítězství. Symbolem naděje. A to je dobrá a radostná zpráva. V Kristově kříži se otevírá cesta do nebe a my jsme na ní zváni. Kříž je však také symbolem smrti. Symbolem oddělení časnosti a věčnosti, ale žel často také symbolem rozdělení. Pán Ježíš jednou říká svým učedníkům: **Křtem mám být pokřtěn, a jak je mi úzko, dokud se nedokoná. Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení! Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě pět lidí. Tři proti dvěma a dva proti třem. Budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni.**

A my si musíme přiznat, že i celý svět je díky Kristovu kříži rozdělen. A není rozdělen jen na dobu před Kristem a po Kristu. Kristův kříž rozdělil běh dějin, ale také rozdělil lidské životy. A svým způsobem to rozdělení můžeme vnímat už v tom příběhu Kristova utrpení a ukřižování. Obraz tří křížů na golgotském vrchu, postavy, o kterých v příběhu čteme, děj, který se tam odehrává, v tom všem můžeme vidět obraz i děj dnešního světa. A také můžeme v tom příběhu najít sami sebe. Kde stojíme? Na jaké straně? A jaký je náš pohled na golgotský kříž? A hodí se nám vůbec do života? Máme výčitky vůči Kristu, když víme, že mé hříchy probodli jeho ruce, nohy a bok? Anebo v pokoře a pláči přicházíme pod Kristův kříž, hluboce si uvědomujeme a litujeme svým vin a přijímáme Kristovo odpuštění? Anebo nám je to jedno?

Když dal Pilát na nátlak davu pokyn ke Kristovu ukřižování a **když jej odváděli** na místo poprav, **zastavili cestou nějakého Šimona z Kyrény, vložili na něho kříž, aby jej nesl za Ježíšem.** Z toho příběhu se ale dále dozvídáme, že ten **Šimon šel z pole.** Šel z pole, zřejmě tak jako každý den, z místa, které mu přinášelo obživu, kde pracoval. A najednou mu cestu překřížil Kristus a jeho kříž. Z příběhu se nedovídáme, jestli Kristův kříž nesl dobrovolně a ochotně, spíše to muselo být pro něj něco hrozného a strašného. Ten kříž na něho římští vojáci vložili a přikázali mu, aby ho nesl za Ježíšem. V postavě Šimona z Kyrény můžeme v určité chvíli spatřit i sebe. Žili jsme si své životy podle sebe, dělali jsme své povinnosti, starali se o svou obživu a možná jsme byli celkem i spokojeni a šťastní. A najednou naší cestu životem překřížil Ježíš Kristus. Někdo nám o něm řekl a my jsme Jej buď přijali jako svého Pána a Spasitele, anebo ne. A možná jsme se radovali, když jsme uvěřili, že skrze Něho máme věčný život. Jaká ale byla anebo je naše reakce, když slyšíme méně populární slova z úst Ježíše? **Vezmi svůj kříž a následuj mne.** Známé postavě Jednoty bratrské, hraběti Zinzendorfovi, změnila život k opravdovému odevzdání se do Kristových služeb zkušenost, kdy jemu Kristus překřížil cestu životem. Když spatřil obraz Ukřižovaného a pod ním četl nápis: **Toto jsem učinil já pro Tebe, co učiníš Ty pro mě?** A byl hluboce zasažen. A to je Pánova otázka každému z nás. *Já jsem za tebe zemřel na kříži, jak to poznamená tvůj život?*

Ten obraz světa ale můžeme vidět i v dalších postavách velkopátečního příběhu. **Veliký zástup lidí**, který před chvílí krvežíznivě křičel, **ukřížuj**, nyní směřuje za Ježíšem na místo té hrozné podívané, kde má být konec. Kolik i dnes lidí prahne po krvi? Kolik vražd, válek, násilných filmů? A kolik lidí chce i dnes umlčet pravdu Božího slova? Je tam ale také zmínka o těch, kteří soucitně nad Kristem pláčou. **Ženy nad ním nařikaly a oplakávaly ho**. I v dnešním světě zní hodně nářku, pláče a bolesti. I dnešní svět je plný, tragédií, katastrof, bolesti a ztrát nejbližších. Pán Ježíš však ve své nejtěžší chvíli řekne plačícím: **Nade mnou neplačte, plačte nad sebou a nad svými dětmi**. Tím Kristus vyzývá i nás, abychom plakali především nad svými hříchy, abychom si svou bídu uvědomovali a abychom také plakali na modlitbách za ty, kteří jsou nám svěřeni. Aby jejich i náš pohled na kříž se stal pohledem pokoření se pod mocnou ruku Boží.

A co ti **dva, kteří jsou ukřížovaní spolu s Ním**? Umírají stejnou smrtí jako Pán Ježíš, mají stejný a nedobrovolný postoj svého těla, nemohou se hnout a jejich život prchá, stejně jako Kristův. Ovšem postoj srdce jednoho i druhého je jiný. Ten první volá na Ježíše a **rouhá se mu: To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás! Ale ten druhý ho okřikne: Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale On nic zlého neudělal. A řekl: Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království**. My všichni jsme na tom podobně jako ti dva. **Odplatou za naše hříchy je smrt**. Rozhodující ale je, jaký je náš postoj v srdci. Přijímáme záchranu od Boha automaticky a ve chvíli, kdy je nám úzko, si na Bohu vynucujeme, tak už nám přece pomoz, anebo si uvědomujeme, že si za svou bídu můžeme sami? Odpověď Pána Ježíše, **Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji**, zaslechnou pouze ti, kteří si uvědomují svou bídu, stejně jako si jí uvědomil ten druhý zločinec a tuto odpověď z úst Krista zaslechl.

Pod křížem stáli také členové rady. Ti se Ježíši posmívali: **Jiné zachránil, at' zachráni i sebe**. I dnes je mnoho těch, kteří říkají, že kdyby byl Bůh, tak není kolem nás zlo. I dnes je mnoho těch, kteří se Bohu posmívají a neberou Jeho slovo vážně. Ale dnes je i mnoho těch, kteří by chtěli na evangelium vydělat ve svůj prospěch. Pro vojáky, kteří **mezi sebou losovali o jeho oděv**, to byla hra, zábava, ale také obchod. Kříž může sloužit i k obchodu, business z prodávání zbožných věcí. Ap. Pavel na jednom místě ale říká, **my nepatříme k těm, kteří kramají s Božím slovem**. Evangelium má znít zdarma, vždyť spasení máme také zdarma, a kdo na něm vydělává, sklídí spravedlivou odplatu.

Poslední, kteří jsou v příběhu zmíněni a kteří stojí opodál, byli **Kristovi přátelé**. O nich je zmínka, že to **všechno viděli**. Viděli i to, **jak nastala tma po celé zemi, země se zatřásla**, když Kristus skonal se slovy: **Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha**. A byla to chvíle, která přivedla jednoho setníka římské armády k tomu, aby velebil Boha a vyznal: **Vskutku to byl Boží Syn**. **Ovšem ti, kteří se sešli v zástupu na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli, bijíce se do prsou**. Proč? Pro výčitky svědomí? Proto, že si najednou uvědomili, že udělali něco hrozného? Kolikrát i my si vyčítáme mnoho věcí a nevíme, jak se s tím srovnat. Všichni ti, kteří měli podíl na Kristově smrti, však směli z jeho úst a z kříže slyšet: **Otče, odpusť jim, oni nevědí, co činí**. Smíme to, bratři a sestry, slyšet i my. My, kteří si uvědomujeme, že na Kristově smrti neseme také svou vinu. Amen. Píseň 199 modlitba

Večeře Páně (27, 212)

Slovo poslání: 1. Korintským 1, 18

Požehnání: A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše Krista, nechť vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli, On v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků. Amen. Píseň 526